

Hazaérkezett a megyei pártküldöttség Odesszából

Egy hetet töltött Odesszában az Ukrán Kommunista Párt Odessa Területi Bizottsága meghívására a Csongrád megyei pártküldöttség dr. Németh Lajosnak, a megyei pártbizottság titkárnak, a megyei pártbizottság vezetőjének vezetésével. A hagyományos testvérmegyei kapcsolatok keretében a Szovjetunióban járt delegáció tagjai voltak Nagy Gizella, a megyei pártvégrehajtóbizottság tagja, Dóczi Gábor, a szentesi városi pártbizottság titkára, dr. Tamási Mihály, a megyei pártbi-

zottság osztályvezetője, valamint Sugár József, a Hódmezővásárhelyi Divat-, Köztárügyár pártbizottságának titkára. Megyénk pártküldöttsége Odesszában tanácskozott a testvérmegyei kapcsolatok fejlesztéséről, és tanulmányozta a párt- és gazdasági munka tapasztalatait. A delegáció tagjai vasárnap érkeztek vissza. A szolnoki vasútállomáson a küldöttséget dr. Koncz János, a megyei pártbizottság titkára fogadta.

Országos szakipari konferencia

Az Építéstudományi Egyesület szervezésében háromnapos szakipari konferencia kezdődött hétfőn Budapesten, a Technika Házában, 400 hazai és külföldi szakember részvételével. A konferencián mintegy 20 előadás hangzik el a szakiparnak, mint az építési tevékenység egyik legfontosabb ágának a helyzetéről, eredményeiről. Hazánkban az elmúlt években alapanyag-ellátási gondokkal küzdött ez az ágazat, ezért 1971—1975 között 39 üzem épült a szakipar anyagellátási gondjainak enyhítésére. A tanácskozás több előadása az ötödik ötéves tervidőszak újabb beruházásait ismertel-

te, így a tapolcai hőszigetelőanyag gyárat, a barcsi építőipari műanyag-feldolgozó gyárat, és azt a szombathelyi üzemet ahol faforgács és beton keverékéből újfajta válaszfalakat térrelhatároló elemeket gyártanak majd sorozatban. A konferenciával egyidőben a városligeti kiállító csarnokban szakipari eszközöket mutatnak be. A kiállításon különféle új típusú házzaj és külföldi szakipari kisgépeket korszerű műanyag padlóburkolatokat és hőszigetelő anyagokat mutatnak be. A kiállítás november 28-ig tekinthető meg naponta délelőtt 10 órától délután 6 óráig.

Magyar—szovjet mezőgazdasági és élelmiszeripari együttműködés

Dr. Bíró Ferenc, az Országos Tervhivatal elnökhelyettese és P. A. Paszkar, a Szovjetunió Állami Tervbizottságának első elnökhelyettese november 16—22 között tárgyalásokat folytattak az 1980 utáni magyar—szovjet mezőgazdasági és élelmiszeripari együttműködés bővítésének lehetőségeiről.

P. A. Paszkar fogadta Huszár István, a Minisztertanács elnökhelyettese, az Országos Tervhivatal elnöke; Romány Pál mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter, valamint Párdi Imre, az MSZMP KB osztályvezetője.

P. A. Paszkar és kísérete felkeresett számos mezőgazdasági és élelmiszeripari üzemet. Járt az Agárdi Állami Gazdaságban, Tolnátamásiban, Nagyberkiben, a Balatonboglári Állami Gazdaságban. Meglátogatta a Martonvásári Kutató Intézetet, a Bábolnai Állami Gazdaságot, a dánszentmiklósi tsz-t, a hernádi baromfiüzemet és a Duna Tsz-t.

P. A. Paszkar hétfőn elutazott hazánkba. Búcsúztatására a ferihegyi repülőtérre megjelent V. J. Pavlov, a Szovjetunió budapesti nagykövete.

Csak forradalmi elmélettel...

Az MSZMP KB 1976. október 26-i üléséről kiadott közlemény egyik mondatát bizonyosan gyakran olvashatjuk majd cikkeinkben, hallhatjuk előadásokban, mert alapigazságot fogalmaz meg. Évtizedek tanulságát foglalja össze a megállapítás: „Csak a forradalmi elmélettel felvértezett párt, az elméletileg jól képzett, a marxista—leninista elvek szellemében küzdő, dolgozó párttagság képes egész népünket mozgósítani nemzeti programunk valóra váltására, a fejlett szocialista társadalom megteremtésére.” A mondatból kiolvasható a párttagság felkészültségének szükségessége, és az is, hogy a marxista—leninista elvek ismerete nem csupán a párt belső ügye, hiszen az ideológiai tájékozottság és tájékoztatás, a pártpropaganda hatással van köznapi teendőink megoldására is.

Aligha mozgósíthatja a párt a dolgozók széles tömegeit anélkül, hogy tagsága ne legyen „naprakész” felkészültségű az ideológiai kérdésekben. A felkészüléshez persze azt is tudni kell, hogy mi tartozik a szükséges ismeretek körébe. Mit tudjanak, ismerjenek a párt tagjai, mit és hogyan adjanak tovább, miről és milyen módszerekkel győzzék meg szűkebb-tágabb környezetük tagjait.

A Központi Bizottság ülésén megállapították, hogy „a marxizmus—leninizmus eszméinek terjesztése a párt egész tevékenységében jelentőségének megfelelő helyet foglal el.” Közvetlen tapasztalat alapján hozzáfűzhetjük: megfelelő példányszámban jelennek meg a klasszikusok művei, széles körben ismertek az elvi állásfoglalások. A közgondolkodást formálja, hogy az iskolai oktatásban is helyet kap az ideológiai képzés, s hogy 2 millió 200 ezer ember vesz részt évente a marxista—leninista képzés valamilyen formájában.

Vajon mi szükség a klasszikusok tanulmányozására, miért kap ekkora hangsúlyt a klasszikus művek olvasása? Több okot is említhetünk. Részben, hogy az általános műveltséghez tartozik Marx—Lenin gondolatainak ismerete. Részben, hogy nyilvánvalóan nem a lexikális tudás gyarapítása a lényeges, nem a gondolatok szövegű idézése, hanem elsősorban annak megismerése, hogy milyen módon közelítettek a klasszikusok a társadalmi kérdésekhez, hogyan találtak választ a rendkívül összetett problémákra. Ebből mára is érvényes tanulságokat vonhatunk le. Aztán a párttagok túlnyomó többsége 1956 után lépett be a pártba. A párttagság többségének tehát nincs közvetlen emlénye a felszabadulás előtti pártmunkáról, nincs tapasztalata az újjáépítés időszakában folytatott pártéletéről, de a torzulások és az ellenforradalom idejéről is alig van. A magyar és a nemzetközi munkásmozgalmat évtizedek történelmi leckeként ismerhetik meg a párt fiatalabb tagjai. Az aktuális kérdések megválaszolásában, a problémák megoldásában pedig nyilvánvalóan szerepet kapnak a korábbi harcok elméleti tanulságai, politikai konzekvenciái is.

Társadalmi életünk fejlődése sem érthető a korábbi állomások ismerete nélkül. Az elmúlt évtizedek változásai arra is figyelmeztetnek, hogy az új ellentmondásokra nem lehet a régi megoldásokat ráerőszakolni, s hogy a valóság bonyolultabb az

elképzelt modellnél. Feladataink mind összetettebbek, megoldásukhoz a korábbinál is képzetesebb emberekre van szükség. Fokozottan érvényes ez az ideológiai felkészülésre is.

Napjaink gyakorta vitatott kérdései közül említsünk néhányat. A fejlett szocialista társadalmat építjük. E munka minőségileg is új feladatok megoldására készítet. Egyebek között az anyagi javak gyarapodása és vele összefüggésben a szocialista életmód témája került előtérbe. Milyen legyenek a szocialista fogyasztás normái, milyen helyet foglal el az életmódban a munkavégzés mikéntje, hogyan hat a közgondolkodásra a meglévő, s növekvő személyi tulajdon, hogyan lehet korszerű, szocialista módon gazdálkodni a szabad idővel? Egyetlen problémakörhöz tucatnyi kérdéssel közelíthetünk.

Mégpedig nem az elméletleskedés, nem a bölcsekedés szándékával, hanem azért, mert ezeket a kérdéseket a mindennapi élet veti fel, a megálapozott válasz milliókat érdekel.

Avagy: újra és újra visszatérő téma a hazafiság és a proletár internacionalizmus kapcsolata. A korábbi évtizedekhez képest számos új vonással gazdagodott tudásunk. A szocialista országok bővülő kapcsolatai, politikai együttműködése példának okáért Európa és a világ békejének megővésében, a szocialista országok közös érdekei — mind megannyi új mozzanat, új tényező, amely világosabbá teszi az összefüggéseket. Nemrégiben az Egerben tartott, a szocialista hazafiságról folytatott tanácskozáson éppen e témakörben hangzottak el újszerű megállapítások. Vajon milyen mértékben határozzák meg a tudományosan megalapozott nézetek a közgondolkodást, milyen szintre jutott az úgynevezett társadalmi tudat? Biztató jegyeket bőven sorolhatunk, de a továbblépést sürgető jelenségeket is.

A szocialista demokrácia, az állampolgárok bevonása a közügyek intézésébe feltételezi a társadalmi kérdések iránti általános érdeklődést, feltételezi a közgondolkodás érettségét. A közgondolkodás alakításában, a társadalmi tudat fejlesztésében alapvető szerepe van a pártpropagandának. Nem maradhatnak válasz nélkül napjaink ideológiai kérdései. A közleményt idézve: „A hatalom a világfejlődés jelenlegi szakaszában minden társadalom alapkérdése; nálunk a munkásosztály hatalma a szocialista építés feltétele. Hazánkban a munkásosztály hatalmát megtestesítő proletárdiktatúra állama történelmi szükségszerűséggént jött létre. A munkásosztály a hatalom gyakorlásába bevonja a parasztságot, az értelmiséget, a legszélesebb tömegeket.”

Nyitott világban élünk, azaz a tömegkommunikációs eszközök révén, az idegenforgalom jóvoltából sokféle vélemény, közte bevallottan antikommunista nézet jut el az állampolgárokhoz. Vitatott kérdésekről is tudunk. A tisztánlátáshoz, az eligazodáshoz megalapozott ismeretekre van szükségünk. A társadalomtudományok új eredményeinek ismeretére és alkotó alkalmazására. Mindez része az ideológiai felkészülésnek, a propaganda-munkának. Vagyis, további előrehaladásunknak, a fejlett szocialista társadalom építésének, a hazai és a nemzetközi viszonyokban való eligazodásunknak záloga.

Sándorfalváról — Kanadába

Söprűk tökéletes piacra

Talán fogalma sincs annak a kanadai háziasszonynak, aki kezébe veszi a hosszú nyelvű ciroksöprűt, hogy hol van Magyarország, ahol ez a terméket készítették. Az meg egyáltalán nem is tudhatja, hogy melyik alföldi kis falu ügyes kezű asszonyait dicserje meg a strapa-bíró konyhaeszközért, Persze, ezt nem is követelheti meg senki, hiszen mi sem sokat tudunk a Sándorfalvi Háziipari Szövetkezetéről. Pedig ez a közösség már huszonöt éve szorgoskodik. Kezük nyomát sok-sok millió söprű őrzi a nyugati világban, Kanadában, Hollandiában, az USA-ban, Svédországban. 1970 óta egyenesen növekszik a kollektívá vagyona, más szóval termelési értéke. Az említett évben csak 11 millió forint értékű munkát végeztek, most 35 millió körül járnak.

Ebből lesz a söprű. Pataki Ferencné és Kovács Mihályné kötegelik a cirokszalakat

Amint azt a háziipari szövetkezet elnöke, Kónya József elmondta, külön öröm a számukra, hogy majdnem ugyanazok dolgoznak most is, mint öt éve. S ez mindennél többet mond. A szövetkezet nevé megőrzéséért, vagy könnyen gondolhatnánk, hogy a söprűket otthon, a házukban készítik, olyan bedolgozómodra, a kollektívá tagjai. Ugyanis általában ilyen munkát neveznek háziipari terméknek. Sándorfalván más a helyzet. Nyugodtan nevezhetjük „üzeminek” az ottani munkát, hiszen egy fedél alatt, szalagszerűen dolgoznak. Naponta 250—400 darabot tesznek a külföldre induló rakományhoz. Több fajta söprű készül itt, a picike játéksöprűtől a legnagyobb takarítóeszközökig. Összesen 36 fajta. Az elnöki szobában jó néhány nyaláb ciroksöprű közül nem találunk két egyformát, holott szemre nagyon hasonlóak. Ottjártunkkor az üzemben

éppen a babasöprűket festették az asszonyok, amelyeket majd az amerikai megrendelőnek küldenek és ott a benzinkutak ajándékrukkészletét bővítik. Annak ellenére, hogy javarészt söprűket készítenek itt (a termelés 60 százalékát), a sándorfalvi szövetkezetből kerül ki olyan portéka is, amelyet más füzemek felhasználnak, mint félékszterméket. Evente 70—75 ezer kiló nyers szórt dolgoznak át a kefeiparnak. Megüti az ember fülét, 700 mázsa szór! Ez rengeteg. Felmerül a kérdés, honnan szedik össze ezt a mennyiséget. Az elnök szerint néha gondot okoz a begyűjtés, mert külföldről kapják az alapanyag többségét. A lósörényt Franciaországból, Mongóliából, a marhaszórt pedig Angliából. (Érdekes talán megemlíteni, hogy a tölünk, Magyarországról ex-

portált szarvasmarhák szőrét is visszahozták a szigetországból. Az már más lapra tartozik, megéri-e utaztatni?) A féléksztermékekért kapják az évi bevétel 30 százalékát. A közel 200 dolgozót foglalkoztató közösség példája is mutatja, a jó munkának nem kell cégér, hiszen az idén is másfél millió söprűre van megrendelés, aminek már 80 százalékát el is küldték.

M. T.

Megszűntek a takarmánygondok

A nyári aszály miatt hónapokon át szűkített szalastakarmány-adagokkal nevelték, tartották az állatállományt a gazdaságokban. A teljes értékű szalastakarmányokhoz jóformán csak a jól tejelő tehénállomány jutott hozzá, miután az állattenyésztők — attól tartva, hogy az elesésnek még csak átmeneti visszafogása

is a tej elapadásával járna — nagy gondot fordítottak a megfelelő takarmányok előteremtésére. A helyzet megváltoztatására a MÉM intézkedési terve alapján a termelők egyebek között összegyűjtötték a takarmányként számításba jövő szalmafeleségeket, gondoskodtak a szakszerű tárolásról és a hiányzó készletek megteremtésére másodnövényeket vetettek.

Az országban mintegy 125 000 hektáron került sor takarmánynövények ismételt termelésére. A nyáron elvetett növények most őszszel jó terméssel fizetnek, s így október végén és novemberben lényegében megszüntek a takarmánygondok és zavartalanul ígérkezik az állomány áttelése is.

Szaktanulók felvétele

A szaktanulók felvételének alakulását vizsgálták nemrégiben a Munkaügyi Minisztériumban. Az általános iskolát végzettek továbbtanulásának arányait a népgazdasági munkaerőigényének figyelembevételével a Minisztertanács ideai határozatát alapul véve elemezték. Megállapították, hogy mind az általános iskolát, mind pedig a középiskolát idén elvégzett fiatalok köréből többen választották továbbtanulásra a szaktanulók felvételt, mint a megelőző évben. Ez egyidejűleg a pályaválasztásnál nagy szerepet játszó szülőknél a korábbiaknál reálisabb elképzeléseiről is tanúskodik.

Kinevezések

Dr. Juhár Zoltánt, a Minisztertanács felmentette belkereskedelmi miniszterhelyettesi tisztségéből, és a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa belkereskedel-

mi minisztériumi államtitkárrá kinevezte. A Minisztertanács dr. Selmeczi Lajosné belkereskedelmi miniszterhelyettesessé nevezte ki. (MTI)